

Ár 2014, föstudaginn 5. september, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Oddur Ólason.

Fyrir er tekið **mál nr. 52/2014**:

M
gegn
F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 2. apríl 2014, með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 19. mars 2014. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 8. apríl 2014, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dagsettu 9. maí 2014. Var bréfið sent sóknaraðila, með bréfi nefndarinnar, dagsettu 13. maí 2014, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust ekki frá sóknaraðila.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 5. september 2014.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili var tilgreindur leigutaki skv. bílasamningi nr. X og varnaraðili leigusali. Hið leigða var bifreiðin A.

Þann 6. ágúst 2009 var gerð tímabundin greiðsluraðabreyting á bílasamningi nr. X.

Þann 11. nóvember 2009 var gerð greiðslujöfnun á bílasamningi nr. X, skv. samkomulagi Efnahags- og viðskiptaráðuneytis og SFF.

Sóknaraðili kveðst á kvörtunareyðublaði til nefndarinnar, hafa borið kvörtun sína upp við varnaraðila eða henni verið hafnað í nóvember 2013.

Þann 23. desember 2013 barst sóknaraðila leiðrétting vegna fullnaðarkvittana á bílasamningi nr. X. Tiltekið var í bréfi til sóknaraðila að í kjölfar Hæstaréttardóms í máli nr. 50/2013 hefði varnaraðili ákveðið að skoða bílasamning sóknaraðila með hliðsjón af niðurstöðu málsins. Bílasamningurinn var áður endurreiknaður með hliðsjón af dómi Hæstaréttar í máli nr. 471/2010. Bílasamningurinn reiknaðist með inneign á veltureikningi við fyrri endurreikning miðað við síðasta greidda gjalddaga fyrir 16. júní 2010, þ.e. á svokölluðu fullnaðarkvittanatímabili. Sóknaraðila var tilkynnt með bréfinu að ekki væri þörf á frekari endurreikningi á samningnum.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 19. mars 2014.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst vaxtauppgjors í samræmi við meðfylgjandi bílasamning nr. X, en ekki með breytilegum vöxtum samanber meðfylgjandi endurreikninga.

Sóknaraðili kveðst kvarta yfir uppgjöri vaxta á umræddu láni.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfum sóknaraðila verði vísað frá nefndinni með vísan til 5. gr., e-liðar 6. gr. og 7. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Varnaraðili vísar til þess að samkvæmt 3. gr. samþykktanna skuli nefndin taka til meðferðar kvartanir sem varða réttarágreining á milli fjármálafyrirtækis og viðskiptamanns. Þá sé það skilyrði málsmeðferðar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns, sbr. 5. gr. samþykktanna.

Varnaraðili bendir á að af hálfu sóknaraðila sé því haldið fram að varnaraðili hafi hafnað erindi hans um vaxtauppgjör í samræmi við bílasamning nr. X í nóvember 2013. Sóknaraðili leggi þó ekki fram nein gögn um meinta höfnun varnaraðila. Ljóst sé að sóknaraðili verði að sýna fram á það með gögnum að varnaraðili hafi hafnað erindi hans svo úrskurðarnefndin geti tekið málið til efnislegrar meðferðar. Með vísan til þessa séu ekki uppfyllt ákvæði 3. og 5. gr. samþykktanna.

Varnaraðili bendir á að þann 23. desember 2013 hafi fyrirtækið sent sóknaraðila bréf og gert honum grein fyrir því að félagið hafi tekið til skoðunar bílasamning aðila í kjölfar Hæstaréttardóms í máli nr. 50/2013. Niðurstaða þeirrar skoðunar hafi orðið sú að ekki væri þörf á frekari endurreikningi á samningnum þar sem samningurinn hefði reiknast með inneign á veltureikningi við fyrri endurreikning, m.v. síðasta greidda gjalddaga á svokölluðu fullnaðarkvittanatímabili, þ.e. fyrir 16. júní 2010. Sóknaraðili hafi ekki með neinum gögnum sýnt fram á að hann hafi gert athugasemdir við endurreikning lánsins, dags. 26. október 2010, eða við niðurstöðu varnaraðila, sem borist hafi sóknaraðila með fyrrgreindu bréfi, dags. 23. desember 2013.

Varnaraðili byggir á því að samkvæmt 6. gr. samþykktanna þá fjalli úrskurðarnefndin ekki um mál sem séu óljós, illa upplýst eða kröfur aðila óskýrar. Sóknaraðili geri kröfu um vaxtauppgjör í samræmi við „meðfylgjandi“ bílasamning nr. X en ekki breytilega vexti. Ljóst sé að umræddur samningur aðila fylgi ekki með kvörtun sóknaraðila og því sé kröfugerðin vægast sagt óljós og óskýr.

Varnaraðili bendir á að sóknaraðili vísi til „breytilegra vaxta“ án þess að útskýra það frekar. Áréttað skuli að gerð sé sú krafa að sá aðili sem beri fram kvörtun greini skýrlega hvers sé krafist, s.s. fjárhæðar kröfu, vaxta, kostnaðar, viðurkenningar á réttindum, lausnar undan skyldu o.s.frv.

Varnaraðili telur að til viðbótar við óskýra og óljósa kröfugerð þá sé lýsing á málsatvikum, málsástæðum og lagarökum þannig að ómögulegt sé að átta sig á efnisgrunni málsins.

Varnaraðili vísar til þess að samkvæmt framansögðu uppfylli kvörtunin ekki ákvæði 3., 5. og 6. gr. samþykktu úrskurðarnefndar um viðskipti við fjármálafyrirtæki og beri því að vísa kvörtuninni frá.

V.

Niðurstaða.

Sóknaraðili krefst vaxtauppgjörs „í samræmi við meðfylgjandi bílasamning nr. X, en ekki með breytilegum vöxtum samanber meðfylgjandi endurreikninga“. Þá kveðst sóknaraðili kvarta yfir uppgjöri vaxta á umræddu láni.

Samkvæmt 5. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er það skilyrði fyrir meðferð úrskurðarnefndar að fjármálafyrirtæki hafi hafnað kröfu viðskiptamanns eða ekki hafi tekist að leysa málið með sátt innan fjögurra vikna frá því viðskiptamaður lagði málið fyrir fjármálafyrirtæki. Markmið reglunnar er að sporna við því að mál séu borin undir nefndina án þess að fyrir liggja að ágreiningur sé um sakarefnið.

Í 6. gr. samþykktanna er fjallað um mál sem nefndin fjallar ekki um. Samkvæmt e-lið 6. gr. samþykktanna fjallar nefndin ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar.

Á kvörtunareyðublaði sóknaraðila til nefndarinnar kveðst hann hafa borið kvörtun sína upp við varnaraðila eða henni verið hafnað í nóvember 2013. Þann 23. desember 2013 barst sóknaraðila leiðrétting á bílasamningi nr. X vegna fullnaðarkvittana.

Sóknaraðili hefur ekki lagt fram gögn um að hafa beint kvörtun sinni til varnaraðila, þrátt fyrir kröfu varnaraðila um frávísun á þeim grundvelli að ekki liggja fyrir að varnaraðili hafi hafnað erindi hans. Ekki liggur því fyrir að sóknaraðili hafi borið kvörtun sína upp við varnaraðila.

Af kvörtun sóknaraðila verður ekki fyllilega ráðið hvort hann geri athugasemd við endurreikning varnaraðila á bílasamningi hans nr. X, sem ekki hefur verið lagður fram. Sóknaraðili hefur enga tilraun gert til að sýna fram á að endurreikningur varnaraðila sé rangur eða útskýra á hvaða forsendum leiðréttu beri lán hans frekar en gert hefur verið. Til þess að unnt sé að taka afstöðu til kröfu sóknaraðila um leiðréttingu telur nefndin nauðsynlegt að fá annaðhvort í hendur skýra og glögglega fram setta útreikninga á því sem sóknaraðili telur vera rétta stöðu lánsins og kröfugerð sem byggir á þeim útreikningum, eða skýra, rökstudda kröfu um að einhver tiltekin atriði í fyrirbyggjandi útreikningi varnaraðila verði reiknuð með öðrum hætti en gert er.

Í ljósi alls framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá með vísan til 5. gr. og e-liðar 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 5. september 2014.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Oddur Ólason